

vil imidlertid meget forvare mig mod, at jeg skulde ville angribe Tanken om Bespisning af Skolebørn. Den har i høj Grad min Sympati, og jeg tror for Resten, at en meget stor Del af Landets Lærere have Sympati for den Tanke. I alt Fald har jeg kendt mange Lærere, især i de store Hede-egne, hvor Børnene ikke kunne gaa hjem og spise, der have sørget for at give Børnene varm Drikke til deres tørre Mad, men det er almindeligvis baaret frem ad frivillig Vej; ofte have Lærerne selv baaret Udgifterne derved; de ere jo for øvrigt ikke saa store. Den frivillige Vej, tror jeg, er den rigtigste, indtil Befolkningen har faaet Dje for, hvad der egentlig paa et saadant Punkt kræves af Samfundet. — Den højtærede Minister sagde angaaende Forslaget under Nr. 19 og angaaende de Betragtninger, der vare fremsatte af et Mindretal her i Salen om Lærerkrafterne, at der vil den 1ste Januar 1898 være Lærerkrafter nok, og dert tror jeg for Resten den højtærede Minister har Ret. Jeg tror ikke, at vi komme til at staa og mangle Seminarister den 1ste Januar 1898, selv om vi vedtog Regeringens Lovforslag om de 624 ny Skoler paa Landet, thi der vil komme en forøget Tilstrømning til Lærerruddannelsesanstalterne i disse Aar. Alle disse ny Skoler, der ere stillede i Udsigt, ville bringe Skolevejen til at staa i en løkkende Glans for disse unge Menneker, og de ville strømme til Læreaanstalterne i meget større Grad end nu. En saa stærk Tilstrømning tror jeg vilde være en Ulempe, dert tror jeg, at det ærede Mindretal har Ret, og noget af samme Betragtning har ogsaa Flertallet fremjat. Men selv om vi den 1ste Januar 1898 have Lærerkrafter nok, saa vil det samme ikke lige saa sikkert være Tilfældet med Antallet af Forstolelærerinder, og dem skal der ogsaa bruges en Del af til den Tid. — Jeg tror altsaa, at den Betænkelse, der fra forskellig Side har været fremme i Udvalget, at man maaske for stærkt kunde komme til at lokke Folk til at gaa til Lærerruddannelsesanstalterne, har nogen Bægt. Den højtærede Minister synes ikke at have nogen stor Betænkelse ved den første Del af Vædringsforslaget under Nr. 19 om de 35 Børn, og det tror jeg heller ikke, man kan have nogen Betænkelse ved, for jeg tror, det er et heldigt Tal, der er sat ind. Det er jo nemlig kun Smaaskoler, hvor der kun er 35 Børn af alle Aldre, og naar det tillades, at de undervises sammen, saa kunne de faa en fyldig Undervisning hele Vinteren igennem. Jeg erkender selvfølgelig Berettigelsen af den højtærede Ministers Bemærkning om, at det ikke

kan være let i alle Fag at undervise 35 Børn i alle Aldre; men en Lærer har jo Lov til at dele Børnene i Hold. Jeg ved af Erfaring, at det kan gøres og kan gøres med godt Resultat, at undervise 35 Børn i forskellig Alder, men kommer man op der over, bliver det loblig mange, det er sikkert nok. Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) henviste til et Vædringsforslag, som for Resten senere kommer til Behandling, nemlig Forslaget under Nr. 59, hvor der gives Kommunerne en Ret til ved de Skoler, i hvilke der ikke er over 35 Børn, og hvor der hidtil har været anvendt ueksaminerede Lærere, ogsaa fremtidig at lade Undervisningen besørge af saadanne, og at det ærede Medlem synes, at man derved vil gennemføre over hele Landet, at der for Fremtiden ved de Skoler, der kun tælle indtil 35 Børn, skal kunne ansættes ueksaminerede Lærere. Dette er imidlertid ikke Meningen, det ligger klart for alene ved at gennemlæse Vædringsforslaget. — Vædringsforslaget Nr. 21 har den højtærede Minister jo ikke saa meget at indvende imod, han forbeholdt sig nærmere Forhandling med Udvalget om Slutningen, nemlig om de lempede Forhold. Denne Forhandling kunne vi jo tage op og se, hvad den fører til, jeg haaber, man der skal komme til et Resultat. — Vædringsforslagene Nr. 20 og 29, som den højtærede Minister omtalte under et, synes derimod at vække mere Betænkelse hos ham. Under Nr. 20 har Flertallet ment det rigtigt, at der nævnes de forskellige Fremgangsmaader, som kunde ligge for ved Udvikelsen af det kommunale Skolevæsen, og jeg maa endnu fastholde, at det vistnok er fuldstændig rigtigt faalebes at tage de forskellige Fremgangsmaader op og fremstille dem i Loven for at paapege, i hvilken Retning en Kommune kan gaa, naar Forholdene føre til, at dens Skolevæsen bør udvides, men det har ikke været Flertallets Mening, at en Kommunalbestyrelse skal kunne gaa saadanne Veie paa Trods af Administrationen, men den skal forhandle med Administrationen. Hvis man ved Forhandling med den højtærede Minister kan komme til Udtryk, som i den Retning mere tilfredsstille Administrationen eller den højtærede Minister, saa er der vist intet til Hinder derfor paa et senere Stadium. — Naar vi dernæst gaa over til at tale om Skoleplanen, har det heller aldrig været Meningen fra Flertallets Side, at Skoleplanens enkelte Bestemmelser i og for sig skulde prøves ved Domstolene, at Domstolene skulde sidde og stonne over, hvor mange